

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DNR-70-14(33)/10/AK

Warszawa, dnia 21 września 2010 r.

Decyzja nr DNR-1/66/2010

I. Na podstawie art. 24 ust. 14 pkt 2 w związku z art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. Nr 229, poz. 2275, z 2007 r. Nr 35, poz. 215, z 2008 r. Nr 157, poz. 976 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 20, poz. 106), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu w sprawie ogólnego bezpieczeństwa dzianiny ociepliny „miś” art. MW-240-14-B-1,5 – partia produkcyjna wytworzona w dniach 12 – 16 października 2009 r. w ilości 617 metrów bieżących, wprowadzonej na rynek przez przedsiębiorcę „LAMA” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Woli Wężykowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdza, że przedsiębiorca usunął przyczyny zagrożeń stwarzanych przez ten produkt i umarza postępowanie administracyjne.

II. Na podstawie art. 25a ust. 1 i 6 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. Nr 229, poz. 2275, z 2007 r. Nr 35, poz. 215, z 2008 r. Nr 157, poz. 976 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 20, poz. 106), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zobowiązuje przedsiębiorcę „LAMA” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Woli Wężykowej do uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwoty 738,60 zł (słownie: siedemset trzydzieści osiem złotych i sześćdziesiąt groszy), stanowiącej równowartość kosztów badań laboratoryjnych przeprowadzonych przez Specjalistyczne Laboratorium Produktów Włókienniczych i Analizy Instrumentalnej z siedzibą w Łodzi.

Uzasadnienie

Pismem z dnia 23 lutego 2010 r. Łódzki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej „Prezes UOKiK”) protokół wraz z aktami kontroli dotyczącymi dzianiny ociepliny „miś” art. MW-240-14-B-1,5 – partia produkcyjna wytworzona w dniach 12 – 16 października 2009 r. w ilości 617 metrów bieżących (dalej także „dzianina”), wprowadzonej na rynek przez przedsiębiorcę „LAMA” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Woli Wężykowej.

Dzianina ocieplina „miś” art. MW-240-14-B-1,5 – partia produkcyjna wytworzona w dniach 12 – 16 października 2009 r. w ilości 617 metrów bieżących to dzianina futerkowa wykonana z przędzy poliestrowej, włókna poliestrowego, włókna polipropylenowego, wełny oraz wykończenia klejowego (spód – 100% poliester; runo – 50% wełna + 50% poliester). Powyższy opis produktu dokonany został na podstawie oświadczenia wytwórcy ww. dzianiny – przedsiębiorcy „LAMA” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Woli Wężykowej. Ponadto, w trakcie kontroli Inspekcji Handlowej, wskazany przedsiębiorca oświadczył, że kwestionowana dzianina została wyprodukowana w ilości 617 metrów bieżących (partia produkcyjna) w dniach 12 – 16 października 2009 r. oraz sprzedana w całości 6 dystrybutorom ww. produktu w dniach 19 – 20 października 2010 r. (dowody w postaci faktur VAT potwierdzające powyższą okoliczność znajdują się w aktach sprawy).

Kontrola Inspekcji Handlowej w siedzibie przedsiębiorcy „LAMA” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Woli Wężykowej przeprowadzona została w związku z ustaleniami kontroli przedsiębiorcy Bożeny Kołodziejkiej, prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą Krawiectwo Lekkie i Ciężkie BOKOLLO w Toruniu, przeprowadzonej przez inspektorów reprezentujących Kujawsko – Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej. W trakcie ww. kontroli inspektorzy reprezentujący Kujawsko – Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej poddali ocenie bezpieczeństwa komplet dziecięcy 2 – częściowy (kurtka jasny róż, spodnie ogrodniczki ciemny róż), a następnie pobrali próbkę tego produktu i przekazali ją do Specjalistycznego Laboratorium Produktów Włókienniczych i Analizy Instrumentalnej Łodzi w celu przeprowadzenia badań laboratoryjnych. Ocena bezpieczeństwa produktu oraz badania laboratoryjne zostały przeprowadzone w oparciu o przepisy ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. Nr 229, poz. 2275, z 2007 r. Nr 35, poz. 215, z 2008 r. Nr 157, poz. 976 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 20, poz. 106) (dalej „ustawa o

ogólnym bezpieczeństwie produktów”) oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6 kwietnia 2004 r. w sprawie bezpieczeństwa i znakowania produktów włókienniczych (Dz. U. Nr 81, poz. 743 z późn. zm.) (dalej „rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 6 kwietnia 2004 r.”). W wyniku przeprowadzonych badań laboratoryjnych produktu wykryto ołów w okrywie misia w ilości 95 mg/kg oraz w dzianinie zasadniczej misia w ilości 40 mg/kg. Ołów oraz jego związki należą do substancji, które zgodnie z załącznikiem nr 11 do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6 kwietnia 2004 r. nie mogą być stosowane w produktach włókienniczych, mogących potencjalnie pozostawać w bezpośrednim i przedłużonym kontakcie ze skórą człowieka. Ponadto w toku ww. kontroli ustalono, iż kwestionowana dzianina została zakupiona od przedsiębiorcy „LAMA” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Woli Wężykowej.

W trakcie kontroli przedsiębiorcy „LAMA” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Woli Wężykowej inspektorzy reprezentujący Łódzkiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej nie stwierdzili na jego stanie magazynowym przedmiotowej dzianiny. Kontrolowany przedsiębiorca oświadczył jednocześnie, że posiada certyfikaty na wszystkie komponenty używane do produkcji przedmiotowej dzianiny oraz pozytywne wyniki badań laboratoryjnych dzianiny wytworzonej z takich samych surowców (m. in. na obecność ołowiu) przeprowadzonych w dniu 9 lutego 2010 r. przez Instytut Włókiennictwa w Łodzi – Laboratorium Badań Chemicznych i Analiz Instrumentalnych (sprawozdanie z ww. badań laboratoryjnych dokonanych na zlecenie przedsiębiorcy „LAMA” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Woli Wężykowej znajduje się w aktach kontroli Inspekcji Handlowej). Ponadto kontrolowany przedsiębiorca przedstawił listę 6 dystrybutorów, którym w całości sprzedana została kwestionowana partia dzianiny wraz z fakturami potwierdzającymi tą sprzedaż.

Biorąc powyższe pod rozwagę, w piśmie z dnia 4 marca 2010 r. Prezes UOKiK zwrócił się do Dolnośląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z prośbą o przeprowadzenie kontroli przedsiębiorcy Kamila Furmańskiego, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Firma FJ Kamil Furmański z siedzibą w Świdnicy będącego jednym z dystrybutorów kwestionowanej dzianiny. Przedmiotem kontroli miało być w szczególności ustalenie, czy kontrolowany przedsiębiorca wykorzystał ww. dzianinę w swej działalności gospodarczej oraz ustalenie – w drodze badań laboratoryjnych produktu – czy zawiera ona ołów.

Pismem z dnia 10 czerwca 2010 r. Prezesowi UOKiK przekazane zostały wyniki kontroli przedsiębiorcy Kamila Furmańskiego, prowadzącego działalność gospodarczą pod

nazwą Firma FJ Kamil Furmański z siedzibą w Świdnicy. W wyniku czynności kontrolnych inspektorzy reprezentujący Dolnośląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej ustalili, że na stanie magazynowym kontrolowanego dystrybutora znajdowało się 65 metrów przedmiotowej dzianiny, zakupionej w dniu 20 października 2009 r. na podstawie faktury VAT nr 09-FVS/1741. Ponadto, stwierdzono również, iż kwestionowana dzianina została wykorzystana do produkcji 200 par pantofli damskich niebieskich (półprodukt – cholewka pantofla bez podeszwy, do której wykończenia, jako ozdóbki została wykorzystana ww. dzianina), które znajdowały się w magazynie kontrolowanego przedsiębiorcy. Ustalono, iż przedsiębiorca Kamil Furmański, prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą Firma FJ Kamil Furmański z siedzibą w Świdnicy nie wprowadził dzianiny ani jakichkolwiek produktów wytworzonych z jej użyciem na rynek. Jednocześnie, celem przeprowadzenia badań laboratoryjnych produktu, inspektorzy pobrali próbkę ww. dzianiny, która następnie została przekazana do Specjalistycznego Laboratorium Produktów Włókienniczych i Analizy Instrumentalnej z siedzibą w Łodzi. Badania zostały przeprowadzone w oparciu o przepisy ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6 kwietnia 2004 r. i miały na celu ustalenie zawartości ołowiu w badanym produkcie.

Ponowne badania laboratoryjne produktu (sprawozdanie z badań nr 339/AI/144/2010 z dnia 12 maja 2010 r.) potwierdziły obecność ołowiu w kwestionowanej dzianinie w ilości: 135 mg/kg w okrywie misia i 61,9 mg/kg w dzianinie zasadniczej misia.

W związku z tym Prezes UOKiK uznał, iż w celu zapewnienia ochrony życia i zdrowia konsumentów zasadne jest wszczęcie w tej sprawie postępowania administracyjnego na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z art. 61 § 4 Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm), pismem z dnia 3 sierpnia 2010 r. Prezes UOKiK powiadomił przedsiębiorcę „LAMA” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Woli Wężykowej (stronę postępowania) o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa dzianiny ociepliny „miś” art. MW-240-14-B-1,5 – partia produkcyjna wytworzona w dniach 12 – 16 października 2009 r. w ilości 617 metrów bieżących, a ponadto poinformował, iż zakres ww. postępowania obejmuje także rozstrzygnięcie w zakresie obowiązku poniesienia przez stronę kosztów badań laboratoryjnych produktu przeprowadzonych przez Specjalistyczne Laboratorium Produktów Włókienniczych i Analizy Instrumentalnej z siedzibą w Łodzi w wysokości 738,60 zł (kosztorys nr 21/AI/2010) oraz opłat związanych z opiniami i badaniami biegłych. Jednocześnie, tym samym pismem Prezes UOKiK zawiadomił stronę postępowania o prawie do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz

prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań w terminie 14 dni od dnia otrzymania niniejszego pisma.

Strona postępowania skorzystała z przysługujących jej praw i w piśmie z dnia 18 sierpnia 2010 r. oświadczyła, że dzianina ocieplina „miś” została wprowadzona do obrotu po przeprowadzeniu badań na obecność metali ciężkich, w tym ołowiu. Strona powołała się w szczególności na wyniki badań laboratoryjnych produktu przeprowadzonych w dniu 9 lutego 2010 r. przez Laboratorium Badań Chemicznych i Analiz Instrumentalnych Instytutu Włókiennictwa w Łodzi (raport z ww. badań nr BCH 6/30/56/2010/A/I znajduje się w aktach sprawy i został przedstawiony przez stronę postępowania w toku kontroli Inspekcji Handlowej). Strona wskazała jednocześnie, iż laboratorium, które wykonywało badania na jej zlecenie posiada akredytację Polskiego Centrum Akredytacji w zakresie badań dotyczących obecności metali ciężkich. Ponadto strona poinformowała, iż przedmiotowa dzianina otrzymała w 2008 r. certyfikat wystawiony przez Instytut Włókiennictwa, uprawniający do oznaczania jej znakiem „Przyjazny dla człowieka”. Jednocześnie strona postępowania nadmieniła, iż w toku kontroli prowadzonej w jej siedzibie przekazała inspektorom reprezentującym Łódzkiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej stosowne dokumenty i certyfikaty dotyczące wszystkich komponentów, z których wytwarzana jest kwestionowana dzianina. W związku z powyższym strona oświadczyła, iż w jej mniemaniu należy uznać, iż posiada ona wymagane na podstawie § 42 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6 kwietnia 2004 r. dokumenty potwierdzające spełnianie przez dzianinę ocieplinę „miś” wymagań bezpieczeństwa. Strona podniosła, iż wprowadzając do obrotu kwestionowany produkt działała w dobrej wierze, opierając się na pozytywnych wynikach badań laboratoryjnych produktu oraz w przekonaniu, iż skład surowcowy wytwarzanej dzianiny jest zgodny ze wszystkimi obowiązującymi w tym zakresie przepisami. Strona postępowania oświadczyła, iż reagując jednak na informację o negatywnych wynikach badań laboratoryjnych produktu, przeprowadzonych przez Specjalistyczne Laboratorium Produktów Włókienniczych i Analizy Instrumentalnej z siedzibą w Łodzi, w trosce o dobro konsumentów, podjęła działania zmierzające do wycofania dzianiny będącej przedmiotem postępowania z rynku, polegające na odebraniu produktu znajdującego się u dystrybutorów i jego utylizacji. Na dowód powyższych działań strona przedstawiła faktury korygujące potwierdzające odbiór łącznie 318 m dzianiny od 5 dystrybutorów tego produktu, a także dokumenty potwierdzające jego utylizację w postaci umowy zlecenia zawartej przez stronę postępowania z przedsiębiorcą prowadzącym działalność gospodarczą w przedmiocie transportu i utylizacji odpadów oraz kartę przekazania odpadu. Nadto, strona postępowania

podniosła, iż, w jej ocenie, badania laboratoryjne produktu przeprowadzone przez Specjalistyczne Laboratorium Produktów Włókienniczych i Analizy Instrumentalnej z siedzibą w Łodzi mogą być skutecznie kwestionowane z uwagi na fakt, iż jednostka ta nie posiada akredytacji w zakresie badania produktów tekstylnych na obecność metali ciężkich. Jednakże wskazując na swoją współpracę w toku kontroli Inspekcji Handlowej, a także podjęcie dobrowolnych działań w stosunku do produktu będącego przedmiotem postępowania, strona wniosła o umorzenie niniejszego postępowania.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Przedsiębiorca „LAMA” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Woli Wężykowej wprowadził dzianinę ocieplinę „miś” art. MW-240-14-B-1,5 – partia produkcyjna wytworzona w dniach 12 – 16 października 2009 r. w ilości 617 metrów bieżących na polski rynek i jest producentem w rozumieniu art. 3 pkt 2 lit a ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, zgodnie z którym za producenta uznaje się przedsiębiorcę prowadzącego w Unii Europejskiej lub na terytorium państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym działalność polegającą na wytwarzaniu produktu. W toku kontroli Inspekcji Handlowej ustalono, iż ww. przedsiębiorca jest wytwórcą kwestionowanej dzianiny, co zostało przez niego potwierdzone.

Zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, producent zobowiązany jest wprowadzać na rynek wyłącznie produkty bezpieczne. Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produktem bezpiecznym jest produkt, który w zwykłych lub innych, dających się w sposób uzasadniony przewidzieć warunkach jego używania, z uwzględnieniem czasu korzystania z produktu, a także, w zależności od rodzaju produktu, sposobu uruchomienia oraz wymogów instalacji i konserwacji, nie stwarza żadnego zagrożenia dla konsumentów lub stwarza znikome zagrożenie, dające się pogodzić z jego zwykłym używaniem i uwzględniające wysoki poziom wymagań dotyczących ochrony zdrowia i życia ludzkiego. Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produkt, który nie spełnia wymagań określonych w art. 4, nie jest produktem bezpiecznym.

Badania laboratoryjne kwestionowanej partii produkcyjnej dzianiny przeprowadzone dwukrotnie przez Specjalistyczne Laboratorium Produktów Włókienniczych i Analizy Instrumentalnej z siedzibą w Łodzi, wykazały, iż zawiera ona ołów. Z uwagi na powyższe badany produkt jest niezgodny z wymaganiami rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6 kwietnia 2004 r. Ołów oraz jego związki należą do substancji, które zgodnie z załącznikiem nr 11 do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6 kwietnia 2004 r. nie mogą być stosowane w produktach włókienniczych, mogących potencjalnie pozostawać w bezpośrednim i przedłużonym kontakcie ze skórą człowieka.

Ołów należy do grupy silnych trucizn kumulujących się w organizmie. Toksyczne działanie tego pierwiastka polega na jego silnym powinowactwie chemicznym do biopolimerów, tj. białka, czy kwasów nukleinowych, powodując zakłócenia ich metabolizmu, co z kolei może skutkować poważnymi zaburzeniami chorobowymi, np. nadciśnieniem tętniczym, czy uszkodzeniem mózgu. W przypadku produktów włókienniczych zawierających ołów przedostaje się on z fragmentów stykających się ze skórą do organizmu ludzkiego, przede wszystkim poprzez wchłanianie przez skórę, a także wchłanianie pokarmowe. Z uwagi zaś na okoliczność, iż szereg soli ołowiu jest rozpuszczalnych w płynach ustrojowych człowieka, procesy jego wchłaniania są stosunkowo proste.

W związku z tym, opierając się na zgromadzonym materiale dowodowym, w szczególności biorąc pod uwagę rzeczony badania laboratoryjne produktu, przeprowadzone dwukrotnie przez Specjalistyczne Laboratorium Produktów Włókienniczych i Analizy Instrumentalnej z siedzibą w Łodzi, Prezes UOKiK uznał, iż dzianina ocieplina „miś” art. MW-240-14-B-1,5 – partia produkcyjna wytworzona w dniach 12 – 16 października 2009 r. w ilości 617 metrów bieżących nie spełnia ogólnych wymagań dotyczących bezpieczeństwa.

Powyższego stwierdzenia, w opinii organu nadzoru, nie podważają w szczególności przedstawione przez stronę postępowania pozytywne wyniki badań laboratoryjnych produktu. Wskazać bowiem należy, iż nie dotyczą one objętej niniejszym postępowaniem partii produkcyjnej dzianiny wytworzonej w dniach 12 – 16 października 2009 r. Wyniki badań przekazane przez stronę postępowania przeprowadzone były w dniu 9 lutego 2010 r.

Ponadto, poddawanie w wątpliwość wyników badań laboratoryjnych przeprowadzanych przez Specjalistyczne Laboratorium Produktów Włókienniczych i Analizy Instrumentalnej z siedzibą w Łodzi, z uwagi na fakt, iż jednostka ta nie legitymuje się akredytacją w zakresie badania produktów tekstylnych pod kątem występowania w nich metali ciężkich – w opinii Prezesa UOKiK jest nieuprawnione. Wskazać bowiem należy, iż przepisy ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów nie nakładają obowiązku

dokonywania badań w laboratorium akredytowanym. W niniejszej sprawie organ nadzoru stanął na stanowisku, iż dwukrotne badania laboratoryjne dzianiny, pochodzącej z tej samej partii produkcyjnej w sposób dostateczny i niebudzący wątpliwości pozwalają na stwierdzenie, że z uwagi na występowanie w ww. produkcie ołowiu, nie może być on uznany za produkt bezpieczny. Na marginesie wskazać trzeba, iż w toku niniejszego postępowania jego strona nie skorzystała z przysługującego jej na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów prawa i nie wystąpiła do Prezesa UOKiK z wnioskiem o przebadanie próbki rozjemczej produktu, pochodzącej z tej samej kwestionowanej partii produkcyjnej i zabezpieczonej w toku kontroli Inspekcji Handlowej u jednego z dystrybutorów produktu.

Zgodnie z art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK wydaje decyzję o umorzeniu postępowania, jeśli producent lub dystrybutor usunął przyczyny zagrożeń stwarzanych przez produkt.

W toku niniejszego postępowania administracyjnego przedsiębiorca będący jego stroną podjął działania mające na celu wyeliminowanie przyczyn zagrożeń stwarzanych przez wadliwą dzianinę polegające na wycofaniu kwestionowanej partii produkcyjnej produktu z rynku. Na dowód powyższego przekazał faktury korygujące, z których wynika, iż odebrał od 5 dystrybutorów 318 m ww. dzianiny. Natomiast stosowne działania w powyższym zakresie w stosunku ostatniego z sześciu dystrybutorów wadliwej partii dzianiny (który zakupił od strony postępowania 224 m kwestionowanego produktu) zostały podjęte w toku innego postępowania prowadzonego na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów zakończonego decyzją Prezesa UOKiK z dnia 12 kwietnia 2010 r. nr DNR-1/18/2010. Ponadto strona postępowania przekazała Prezesowi UOKiK dokumenty, które potwierdzają, iż produkt w ilości odebranej od dystrybutorów został następnie zniszczony (umowa zlecenia, której przedmiotem jest transport i utylizacja odpadów oraz karta przekazania odpadu).

Przekazane przez stronę postępowania informacje wraz z dowodami podjętych działań są, w opinii Prezesa UOKiK, wystarczające do uznania, że strona postępowania – przedsiębiorcy „LAMA” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Woli Wężykowej, wyeliminowała zagrożenia stwarzane przez produkt będący przedmiotem niniejszego postępowania.

Na podstawie art. 25a ust. 1 i 6 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów Prezes UOKiK nałożył na przedsiębiorcę „LAMA” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Woli Wężykowej obowiązek uiszczenia kwoty

738,60 zł (słownie: siedemset trzydzieści osiem złotych i sześćdziesiąt groszy), która stanowi równowartość kosztów badań laboratoryjnych przeprowadzonych przez Specjalistyczne Laboratorium Produktów Włókienniczych i Analizy Instrumentalnej z siedzibą w Łodzi. Wysokość tej należności pieniężnej (opłaty) została ustalona na podstawie kosztorysu sporządzonego przez powyższe laboratorium (nr 21/AI/2010 z dnia 14 maja 2010 r.).

Na podstawie art. 25a ust. 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów w związku z art. 2 § 2 i art. 47 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja Podatkowa (Dz. U. z 2005 r., Nr 8, poz. 60 z późn. zm.) oraz art. 130 Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r., Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.) przedsiębiorca „LAMA” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Woli Wężykowej obowiązany jest uiścić ww. kwotę na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP O/O Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000 w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji, a w przypadku złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy – 14 dni od dnia doręczenia decyzji utrzymującej w mocy zaskarżoną decyzję.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK orzekł jak w sentencji.

Pouczenie:

Na podstawie art. 127 § 3 oraz art. 129 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego w związku z art. 26 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów od niniejszej decyzji stronie nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z niniejszej decyzji może, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Z up. Prezesa Urzędu
Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Małgorzata Kozak
Wiceprezes

Otrzymuje:

„LAMA” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością
Wola Wężykowa 49A
98-160 Sędziejowice